

פרשת וישלח (תשפ"ב)

ואמרתם גם הנה יעקב עבדך אחרינו (ל"ב, כ"א)

יש לדקדק, למה חזר ואמר עוד הפעם ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו מאחר שכבר צווה להם לומר כך לעיל (ל"ב, י"ט). ועוד, למה כאן אמר שיאמרו לעשו גם הנה עבדך יעקב אחרינו ולעיל צווה אותם לומר והנה גם הוא אחרינו. ולכאורה נכון יותר לומר גם הוא אחרינו כי כבר בתחילת הדיבור אמרו שהוא מתנה מעבדך יעקב. ולמה צריך להזכיר שם של יעקב פעם שניה.

ויש לפרש דכתיב (ל"ב, כ') ויצו גם את השני וכו' גם את כל ההולכים אחרי העדרים, ומשמע מלשון ההולכים אחרי העדרים ששלח עוד עבדים בלי עדרים להלך אחרי העדרים. ואותם העבדים ההולכים אחרי העדרים אינם יכולים לומר לעשו, לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה כמו העבדים ההולכים עם העדרים.

ולפי זה יש לפרש, שרק לעבדים ההולכים עם העדרים צוה לומר בלשון גם הוא אחרינו שהם כבר אמרו לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה, אבל אותם העבדים ההולכים אחרי העדרים, דהיינו בלי העדרים שהם אינם יכולים לומר לעשו שהעדרים הם לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה, צריכים להזכיר את שמו של יעקב כי הם לא אמרו כבר שהעדרים הם מיעקב אבינו. (נ.מ.)

ואת אחד עשר ילדיו (ל"ב, כ"ג)

פירש רש"י ודינה היכן היתה, נתנה בתיבה ונעל בפניה שלא יתן בה עשו עיניו. והקשו המפרשים דמנא ליה רש"י דדינה היא שלא היתה שם ולא אחד משאר ילדיו. ויש לפרש דהמספר קטן של אחד עשר הוא עשרים וחמש כמו המספר קטן של ולא דינה. (מ.מ.)

ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלקים את עבדיך (ל"ג, ה')

הקשה המפרשים שיעקב לא ענה לגמרי על מה ששאל עשו. דעשו שאל על הנשים ועל הילדים ויעקב השיב רק על הילדים. אבל באמת מיד אחר שענה על הילדים כתוב ותגשנה השפחות הנה וילדיהן, ולאה ורחל גם כן נגש אל עשו, אם כן זה היה התשובה על שאלת עשו בנוגע לנשים, אבל עדיין צריך להבין למה לא ענה יעקב על הנשים ביחד עם הילדים.

ויש לפרש שבנוגע לילדים היה התשובה פשוט משום שהיו כולם ילדיו, אבל בנוגע לנשים אם היה השיב בדיבור היה צריך לפרש ששתיהן היה נשיו ושתיהן היה שפחותיו, והיה יותר

פרשת וישלח (תשפ"ב)

פשוט להראות את הנשים עם הילדים והיה מובן בפני עצמו שהנשים היה האמהות של הילדים. (י.ד.מ.)

אם לבן גרתי (ל"ב, ה')

פירש רש"י ותרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים. יש לפרש מדוע כל זמן שיעקב אבינו גר עם לבן לא הלך עשו לשם להרוג את יעקב. ויש לומר, שהתנחם עשו במה שהלך יעקב אצל לבן שהיה מפורסם ברשעו וחשב שיעקב ילמד ממעשיו הרעים כדכתיב בתהלים (ק"ו, ל"ה) ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם. ובפרט בהיותו עבד ונכנע ללבן, ואז יקויים מה שבירך יצחק את עשו (כ"ז, מ') והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך. וזה מה שאמר יעקב אבינו לעשו עם לבן גרתי, דבאמת הייתי גר אצל לבן המפורסם ברשעו, אבל אם תחשוב שלמדתי ממעשיו הרעים, טועה אתה כי תרי"ג מצוות שמרתי. (בן לאשרי)

אני לדודי